Nr. 3, 17. årgang, marts 2014 Pris 30 kr.

NYT FRA HARE KRISHNA

NYT TEMPEL I FINLAND

SIDDHIER OG MYSTISKE KRÆFTER

CAITANYA MAHAPRABHUS LIV

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Marts-april 2014

Søndag	**2.3**	**Srila Jagannatha Dasa Babajis bortgang** **Sri Rasikananda Prabhus bortgang**
Tirsdag	**4.3**	**Purusottama Dasa Thakuras fremkomst**
Onsdag	**12.3**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for Amalaki-vrata Ekadasi)**
Torsdag	**13.3**	**Bryd fasten imellem 6:30–10:23** **Srila Madhavendra Puris bortgang**
Søndag	**16.3**	**Gaura Purnima: Sri Caitanya Mahaprabhus fremkomst (faste indtil måneopgang)**
Mandag	**17.3**	**Jagannatha Misras festival**
Mandag	**24.3**	**Srivasa Panditas fremkomst**
Torsdag	**27.4 f**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner or Papamocani Ekadasi)**
Fredag	**28.2**	**Bryd fasten imellem 5:51–10:07** **Sri Govinda Ghosh' bortgang**
Fredag	**4.4**	**Srila Ramanujacaryas fremkomst**
Tirsdag	**8.4**	**Rama Navami: Herren Sri Ramacandras fremkomst (faste indtil solnedgang)**
Fredag	**11.4**	**Ekadasi (*mahadvadasi,* faste fra korn og bønner for *Kamada Ekadasi*)**
Lørdag	**12.4**	**Bryd fasten mellem 6:12–8:08**
Mandag	**14.4**	***Tulasi-jala dan* begynder**
Tirsdag	**15.4**	**Sri Balarama *rasayatra*** **Sri Krishna *vasanta-rasa*** **Vamsivadana Thakuras fremkomst** **Syamananda Prabhus fremkomst**
Mandag	**21.4**	**Abhirama Thakuras bortgang**
Torsdag	**24.4**	**Srila Vrndavana Dasa Thakuras bortgang**
Fredag	**25.4**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Varuthini Ekadasi*)**
Lørdag	**26.4**	**Bryd fasten mellem 5:38–10:38**
Tirsdag	**29.4**	**Sri Gadadhara Panditas fremkomst**
Fredag	**2.5**	**Candana-yatra begynder (fortsætter de næste 21 dage)**
Tirsdag	**6.5**	**Jahnu-saptami**
Torsdag	**8.5**	**Srimati Sita Devi, Herren Sri Ramas hustrus, fremkomst** **Sri Madhu Panditas bortgang** **Srimati Jahnava Devis fremkomst**

I dette nummer

Kalender 2

Srila Prabhupada taler ud 3

Hvordan reagerer man over for fjender 5

Festivaldage i marts 2014 6

Caitanya Mahaprabhus liv 7

Dæmoner i hjertets rige 11

Et stort skridt for menneskeheden? 13

Nyt tempel i Finland 18

Siddhier og mystiske kræfter 19

Bengalsk sak á la Yamuna 23

'*Nyt fra Hare Krishna*' udgives af Det Internationale Samfund for Krsna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.

© Copyright 2014, alle rettigheder forbeholdes.

ISSN 1600-0153
Redaktion:
Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk
Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk
Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse Tlf.: 59271930
Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119
Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

Vi springer over april

Velkommen til marts 2014. Dette er en slags dobbeltnummer, da vi ikke udkommer i april 2014. Fordi Dandaniti og jeg i skrivende stund opholder os i Indien (Sridhama Mayapur nærmere bestemt), tillader vi os at springe aprilnummeret over. Det er ikke realistisk for os samtidig at skrive et blad til april og indhente de ting, vi naturligt er faldet bagud med, når vi kommer hjem i sidste del af marts.

Dette er en frihed, vi bevilligede os selv sidste år, hvor vi gik over til at udkomme "mindst ti gange om året". Hvis der ikke er noget i vejen for det, udgiver vi 12 blade om året, men vi vil også engang imellem kunne springe et blad over, hvis noget taler for det. Ti numre er det, vi forpligter os til.

Bemærk, at af den grund dækker kalenderen både marts og april.

Dette blad lægger op til Gaura-Purnima, Sri Caitanya Mahaprabhus fremkomstdag. Derfor har vi Ham på forsiden, som Han står på alteret i Sridhama Mayapur. Vi har også en biografi over Hans liv på side 8. Med hensyn til selve Gaura Purnima-dagen – hvis vi ser bort fra tidlig morgen, hvor forhåbentlig mange kommer og starter den store dag med *mangala-arati* og morgenklassen, begynder selve festprogrammet i templet i København klokken 15 og fortsætter til omkring klokken 20, efter at Månen er stået op. I Århus er der program fra kl. …… Glædelig Gaura Purnima til alle!

En anden festdag, som dette nummer dækker, er Rama-navami, Herren Ramacandras fremkomstdag, tirsdag den 8. april. Detaljer kan ses i festivalkalenderen, som bragtes i *Nyt fra Hare Krishna* februar 2014. Det er i øvrigt det sidste nummer med en mere detaljeret gennemgang af månedens festivaldage. Denne serie begyndte med april 2013, så vi vil fremover blot henvise til artiklerne for den pågældende måned, når man ønsker at læse nærmere om bestemte fremkomst- og bortgangsdage osv.

Bhagavad-gita-kurset, som Dandaniti skriver på, udgår i dette nummer, ligesom vi også springer over den løbende oversættelse af Yamunas køkkensider, hvor vi i stedet har en opskrift til *sak*, der specielt er relevant nu, hvor det myldrer frem med friske brændenælder og skalderkål.

Vi glæder os til gensyn til majnummeret.ॐ

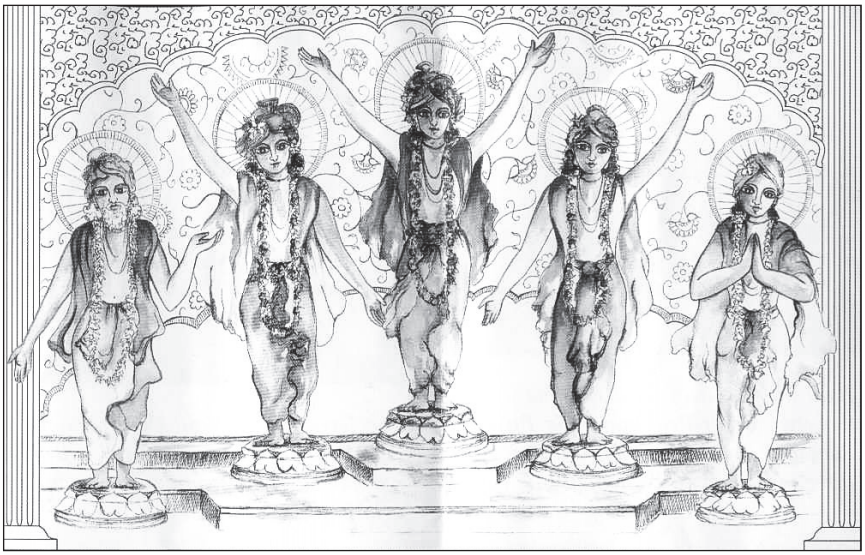

Srila Prabhupada taler ud

Om at være underordnet

Den følgende samtale mellem Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada og en gæst fandt sted i september 1968 i Seattles Hare Krishna-center.

Gæst: Kan du forklare, hvad det vil sige at ”underordne sig”.

Srila Prabhupada: At underordne sig? Ja, det er simpelt. Enhver må underordne sig i forhold til en anden. Er du ikke underordnet i forhold til nogen?

Gæst: Jo, i materiel henseende. Men i åndelig henseende føler jeg mig ikke underordnet nogen.

Srila Prabhupada: Når du forstår, hvad åndeligt liv er, vil du se, at i åndelig henseende er du også underordnet, fordi din natur er at være underordnet. Hvad mener du med åndelig og materiel?

Gæst: Tja, for eksempel er jeg på mit job underordnet i forhold til min chef, men i mit virkelige væsen, i mit åndelige væsen, føler jeg ikke, at jeg er underordnet min chef eller nogen anden. Med andre ord føler jeg ikke, at jeg behøver at bøje mig ned for nogen, og jeg føler ikke, at andre behøver at bøje sig ned for mig.

Srila Prabhupada: Hvorfor ønsker du ikke at bøje dig ned?

Gæst: Fordi jeg ikke føler, at jeg skylder nogen noget, eller at nogen skylder mig noget.

Srila Prabhupada: Dette er den materielle sygdom. Vi *tvinges* til at underordne os, og alligevel tror vi, at vi ikke behøver at underordne os. Dette er sygdommen.

Gæst: Ingen kan tvinge mig til at bøje mig ned.

Srila Prabhupada: Prøv blot at forstå. Du siger, at du ikke ønsker at bøje dig ned – er det rigtigt?

Gæst: Dette er dybest set sandt, ja.

Srila Prabhupada: Hvorfor?

Gæst: Fordi jeg ikke føler, at jeg er ringere end nogen.

Srila Prabhupada: Dette er den materielle eksistens` sygdom. Du har diagnosticeret din egen sygdom. Alle tænker: ”Jeg vil være herren. Jeg ønsker ikke at bøje mig.” Alle tænker på denne måde. Dette er ikke kun din sygdom. Alle har denne syge mentalitet. Hvorfor skulle jeg bøje mig ned? Hvorfor skulle jeg underordne mig? Men naturen tvinger mig til at underordne mig. Hvorfor dør folk? Kan du besvare dette spørgsmål?

Gæst: Hvorfor folk dør?

Srila Prabhupada: Ja, ingen ønsker at dø, men alle dør. Hvorfor?

Gæst: Nuvel, døden er biologisk bestemt –

Srila Prabhupada: Dette betyder, at biologien har magt over dig! Du er underordnet biologien. Så hvorfor siger du, at du er uafhængig?

Gæst: Jamen, det føler jeg, at jeg er.

Srila Prabhupada: Du føler forkert. Det er min pointe. Du er underordnet, og du må bøje dig ned for biologiens magt. Når døden kommer, kan du ikke sige: ”Åh, det adlyder jeg ikke.” Derfor er du underordnet.

Gæst: Jeg er underordnet Gud, ja.

Srila Prabhupada: Nej, glem Gud for nu. Gud er langt væk. Nu taler vi om den materielle natur. Prøv blot at forstå, at skønt du ikke ønsker at dø, er du tvunget til at dø, fordi du er underordnet.

Gæst: Ja, jo, dette giver mening.

Srila Prabhupada: Da forstår du din position – at du er underordnet. Du kan ikke erklære: ”Jeg er fri. Jeg er ikke underordnet.” Hvis du tænker, at du ikke ønsker at være underordnet, at du ikke ønsker at bøje dig ned, er du syg.

Gæst: Godt. Men hvem eller hvad skulle jeg bøje mig ned for?

Srila Prabhupada: Forsøg først og fremmest at forstå din sygdom. Da skal vi ordinere din medicin. Du bøjer dig ned for døden, du bøjer dig ned for sygdom, du bøjer dig ned for

alderdom, du bøjer dig ned for så mange ting. Du er tvunget til at underordne dig, men alligevel tænker du: ”Jeg kan ikke bøje mig ned. Jeg ønsker ikke at underordne mig.” Men du er nødt til at underordne dig. Hvorfor glemmer du din position? Denne glemsomhed er din sygdom.

Næste trin er at forstå, at siden du er tvunget til at underordne dig, bliver du nu nødt til at forstå, hvorledes du kan blive lykkelig selv ved at underordne dig. Det er her, at Krishna kommer ind. At du underordner dig, vil ikke blive stoppet, for det er du skabt til, men hvis du underordner dig Krishna og Krishnas repræsentanter, bliver du lykkelig. Dette er forskellen. Hvis du ikke underordner dig Krishna og hans repræsentanter, vil du blive tvunget til at underordne dig *maya* [Krishnas materielle energi]. Dette er din position. Du kan ikke være fri på noget tidspunkt.

Men hvis du underordner dig Krishna og hans repræsentanter, vil du blive lykkelig. For eksempel bøjer et barn sig altid for sine forældre, og det er lykkeligt. Dets mor siger: ”Mit kære barn, kom og sæt dig her.” ”Ja,” siger barnet, og det er lykkeligt. Dette er naturen af et barns forhold til dets mor. På samme måde er Krishna og Hans repræsentanter som kærlige forældre, og vi er som hjælpeløse børn i *mayas* klør. Men hvis vi underordner os dem, vil vi være trygge og lykkelige.

Så du kan ikke holde op med at underordne dig. Det er ikke muligt. Men du bliver ganske enkelt nødt til at opsøge de rette personer at bøje dig ned for. Dette er alt. Hvis du kunstigt tænker: ”Jeg kommer ikke til at bøje mig ned for nogen, jeg er uafhængig,” lider du. Du bliver ganske simpelt nødt til at underordne dig den rigtige person, og dette er Krsna eller Krsnas repræsentanter. ॐ

Hvordan reagerer man over for fjender?

Det følgende er et uddrag fra Santi Parva i Mahabharata, hvor Bhismadeva instruerer Maharaja Yudhisthira i, hvordan man forholder sig over for fjender.

Yudhisthira spurgte: ”Hvordan bør man reagere over for folk, der fornærmer én med deres uforskammethed og arrogance?”

Bhisma svarede: ”Hvis man ikke bliver vred, når man fornærmes af en anden, tager man alle de fromme fortjenester, som den person har samlet sig gennem gode gerninger, fra ham. I tilgift overfører man alle sine egne syndige reaktioner til den formastelige person. For når det kommer til stykket, hvad betyder ros eller bebrejdelse, når det kommer fra et vulgært fjols? En person, der roser en anden i hans tilstedeværelse, men kritiserer ham bag hans ryg, er ikke bedre end en hund.”

Yudhisthira: ”Hvordan bør man debattere med en samvittighedsløs person?”

Bhisma svarede: ”I en debat er en sandfærdig persons taktiske muligheder begrænsede, men en uærlig person kan benytte sig af enhver forkastelig metode. Hvis den ærlige person imidlertid gjorde de samme ting som sin opponent, ville han stille sig endnu ringere, for han ville handle imod sin natur. Derfor bør en ærlig og sandfærdig person altid undgå at argumentere med en samvittighedsløs person.”

Yudhisthira spurgte derpå: ”Hvordan bør man handle over for en mere magtfuld fjende?”

Bhisma svarede: ”Selv om flodens stærke strøm kan rive store træer op med rode og føre dem med sig, overlever sivene, fordi de bøjer sig med strømmen. På samme måde må man for at overleve en fjende, der er stærkere, give efter for ham samtidig med, at man forbliver fast forankret til sine rødder.”

Yudhisthira spurgte: ”Hvad bør en svag person gøre, hvis han af tåbelighed og stolthed provokerer en stærk fjende?”

Bhisma svarede: ”O Konge, den svagere person er nødt til at angre og dermed formilde den stærkere fjende.”

Yudhisthira spurgte: ”Hvad er oprindelsen til al synd?”

Bhisma svarede: ”Grådighed eller længslen efter at besidde mere end ens naturligt tildelte kvote er oprindelsen til al synd. Ønsket om at besidde det, der tilhører en anden, er umætteligt og giver ophav til vrede, lyst, tab af bedømmelsesevne, arrogance, nærighed, mangel på medfølelse, misundelse, mistro og mange andre onder. Uvidenhed består af den samme materielle grådighed, selv om det, når den analyseres, kan ses, at uvidenhed også kommer fra grådighed. I takt med, at ens grådighed vokser, bliver ens uvidenhed også større.”

Yudhisthira spurgte: ”Hvad giver ophav til den største fortjenstfuldhed?”

Bhisma svarede: ”Tilbageholdenhed og at lægge bånd på sig selv overgår alle andre aktiviteter i denne henseende og anses derfor for at være den største dyd. Fordi tilbageholdenhed og båndslæggelse renser og behersker hver eneste aspekt af ens liv, er dette vigtigere end at give i velgørenhed og studere Vedaerne. Gennem selvbeherskelse alene kan man opnå befrielse fra den materielle verden.

Tilbaholdenhed indbefatter sansebeherskelse, frihed fra vrede, frihed fra misundelse, upartiskhed, vedholdenhed og tilfredshed. Men den essentielle kvalitet i tilbageholdenhed er askese. Således kan intet godt opnås uden askese.”

Yudhisthira spurgte da: ”O Bhisma, er der en regel, der aldrig må brydes under nogen omstændighed?”

Bhisma svarede: ”Tilbedelse af ægte *brahmanaer* og at give dem enhver form for respekt må aldrig opgives under nogen omstændighed.”

Festivaldage i marts 2014

I marts 2014 fejres bl.a. følgende:

Srila Jagannatha Dasa Babaji

Bortgang søndag den 2.3

Jagannatha Dasa Babaji var Srila Bhaktivinoda Thakuras åndelige mester (*siksa-guru*). Han fødtes omkring 1750 i en meget aristokratisk familie i Mayamansingh-distriktet, der nu ligger i Bangladesh, og levede i 144 år. Han var discipel af Madhusudana Dasa Babaji, en discipel af Uddhava Dasa, som var discipel af Baladeva Vidyabhusana.

Der vides ikke meget om Jagannatha Dasa Babajis tidlige liv. Han opholdt sig i Vrindavana i mange år, hvor han blev berømt blandt de hengivne som en fuldkommen *Krishna-bhakta*.

I 1880 besøgte Bhaktivinoda Thakura Vrindavana, hvor han mødte ham for første gang og modtog mange instruktioner fra ham. Et stykke tid senere rejste Jagannatha Dasa Babaji til Bengalen, hvorefter Bhaktivinoda Thakura jævnligt blev instrueret af ham.

I 1893 bekræftede Jagannatha Dasa Babaji, at Bhaktivinoda Thakura faktisk havde opdaget Caitanya Mahaprabhus fødested (*yogapith*) i Mayapur. Han kunne ikke gå, men blev båret i en kurv på hovedet af sin tjener Bihari. Da han kom til Caitanyas fødested, løftede han øjenlågene op med sine fingre (hans øjenlåg var så slappe, at de forhindrede ham i at se) og sprang med det samme op af kurven og begyndte at danse i jubel og råbe "*Haribol*!" og "*Gauranga*!".

Rasikananda Prabhu

Bortgang søndag den 2.3

Se november 2013.

Purusottama Dasa Thakura

Fremkomst tirsdag den 4.2

Purusottama Dasa Thakura var en stor hengiven af Herren Nityananda. I Goloka Vrindavana tjener Purusottama Dasa Thakura Herren Balarama som en kohyrdedreng. (Se Sri Caitanya-caritamrta, Adi-lila 11.38-40.)

Srila Madhavendra Puri

Bortgang torsdag den 13.3

Madhavendra Puri var åndelig mester for Isvara Puri, Caitanya Mahaprabhus åndelige mester. Han var også åndelig mester for mange andre store hengivne som Advaita Acarya, Nityananda Prabhu, Paramananda Puri osv. Han var den første i Brahma-Madhva-*sampradaya*-*en*, der udviste ekstatisk kærlighed til Krishna i adskillelse og siges derfor at være frøet, der senere spirede og blev til træet Caitanya Mahaprabhu. Et helt kapitel i *Sri Caitanya-caritamrta* (*Madhya-lila* 4) handler om Madhavendra Puris hengivne tjeneste.

Sri Caitanya Mahaprabhu

Fremkomst søndag den 16.3

Caitanya Mahaprabhu er Krishna Selv, der inkarnerede Sig for 500 år siden som en stor hengiven af Krishna for at opleve den lykke, som Hans største hengivne, Srimati Radharani, oplever i adskillelse fra Ham. Samtidig eksemplificerede Han en hengivens liv og spredte hengiven tjeneste, *bhakti,* til Sig Selv. Han udbredte *sankirtana*-bevægelsen, sangen af Krishnas hellige navn, Hare Krishna, over hele Indien og startede det, der er kendt som *Gaudiya-vaisnava*-traditionen.

På side 8 bringer vi en længere biografi over Sri Caitanya Mahaprabhu.

Jagannatha Misras festival

Mandag den 17.3

Dagen efter Caitanya Mahaprabhus fødsel afholder hans far, Jagannatha Misra, en stor festival.

Srivasa Pandita

Fremkomst mandag den 24.3

Se april 2013.

Govinda Ghosh

Bortgang fredag den 28.3

Govinda Ghosh, en nær ledsager af Herren Caitanya, var kendt for sine melodiske *kirtanaer* under den årlige *Ratha-yatra*-festival i Jagannatha Puri. Herren Caitanya begyndte med det samme at danse, når Govinda Ghosh sang. Govinda Ghosh og hans brødre Vasudeva og Madhava er evige ledsagere af Herren Caitanya og Nityananda Prabhu (se *Sri Caitanya-caritamrta*, *Adi-lila* 10.115, 11.14-15 og 11.88). ॐ

Caitanya Mahaprabhus liv

Af Lalitanatha Dasa

I anledning af *Gaura-purnima*, Caitanya Mahaprabhus fremkomstdag, er her en kronologisk biografi over Hans liv. Hvornår levede Caitanya Mahaprabhu, og hvornår gjorde Han hvad? Tidsregningen er ifølge den vesterlandske kalender.

Det meste af informationen er hentet fra *Sri Krishna Caitanya, His Life and Precepts* af Satyaraja Dasa. Han har igen hentet sit materiale fra de oprindelige biografier over Caitanya Mahaprabhu, hvor de kendteste er *Caitanya-caritamrta* af Krishnadasa Kaviraja Gosvami, *Caitanya-Bhagavata* af Vrindavana Dasa Thakura, *Caitanya Mangala* af Locan Dasa Thakura, *Sri Krsna Caitanya-caritamrta* af Murari Gupta, *Caitanya-mangala* af Jayananda Dasa, *Sri Caitanya-candrodaya* af Kavikarnapura og *Caitanya-Bhagavata* af Isvara Dasa.

Fødsel og barndom

Den 18. februar 1486: Det er måneformørkelse, og tusinder af mennesker står i Ganges til livet og synger Krishnas navne. Egentlig synger man ikke Krishnas navne til daglig, for den tids herskende tro er, at vi mennesker er for syndige til at lade vore tunger røre noget så helligt og rent som Guds navne. Men under solformørkelser og måneformørkelser gøres det, for hvad ellers er kraftfuldt nok til at modvirke disse uheldsvangre indflydelser? Caitanya Mahaprabhu benytter Sig af lejligheden til at fødes under sang af Hare Krishna i Mayapur, Vestbengalen, som søn af Jagannatha Misra og Sacidevi. Han får navnet Nimai.

1486 – 1491: Nimais tidlige barndom. Allerede i Sin spæde barndom får Han alle til at synge Krishnas navne. Hans moder og de andre kvinder, der passer Ham, finder hurtigt ud af, at denne dreng græder konstant og intet kan standse Hans gråd bortset fra én ting: sang af Krishnas hellige navn! Snart lyder der uafbrudt *kirtana* i Jagannatha Misra og Sacidevis hjem.

Andre hændelser fra denne tid omfatter Nimais leg med en giftig slange, Hans bortførsel af to tyve, hvordan Han spiser ler og skældes ud af Sin moder, hvordan han ødelægger en *brahmanas* ofring af mad til Krishna, men til sidst åbenbarer Sin form som Krishna Selv for denne *brahmana*, og hvordan Han på en *ekadasi* ender med at få lov til at spise Hiranya og Jagadisas ofring til Visnu.

Nimai Pandita

1492 – 1502: Nimai bliver berømt som Nimai Pandita, den største lærde i hele Navadvipa, selv om Han kun er en dreng. 5-6 år gammel starter han i en grundskole, og allerede som 7-årig begynder Han at undervise andre elever. 8 år gammel kommer Han i skole hos Gangadasa Pandita.

Et par år senere besejrer Han i en filosofisk

diskussion Kesava Kashmiri, der kaldes *digvijaya*, hvilket betyder, at han har sejret i debat i alle retninger, og bliver kendt som Sin tids bedste logiker. *Vaisnavaerne* er dog lidt irriterede på Ham og tænker, at hvor er Nimai Pandita dog arrogant. Men kunne Han bare blive en *vaisnava*, kunne Han gøre alle verdens mennesker til *vaisnavaer* med Sin utrolige intelligens og charmerende natur.

Nimais fader, Jagannatha Misra, dør omkring dette tidspunkt, og for at glæde Sin moder gifter Han Sig med Laksmipriya Devi. Deres ægteskab varer kun kort. Nimai rejser en tur til Østbengalen sammen med nogle af Sine elever, og mens Han er borte, dør Laksmipriya af et slangebid. På Sin moders anmodning gifter Han Sig for anden gang med Visnupriya.

Sankirtana-bevægelsen

1502: Nimai Pandita rejser til Gaya for at foretage nogle ritualer for Sin bortgåede fader og møder ved den lejlighed den store hengivne Isvara Puri. Han tager initiering fra ham. Han bliver en forvandlet person, en *vaisnava*, der udviser ekstatiske symptomer og konstant synger Krishnas navne.

Tilbage i Navadvipa taler Han kun om Krishna. I Sin skole forklarer Han alting med Krishna som eksempel og viser, at al lærdom ender i sang af Krishnas hellige navn. Han starter s*ankirtana*-bevægelsen og mødes til at begynde med hver aften i Srivasa Thakuras hus og har *kirtana* til den lyse morgen med fortrolige hengivne som Advaita Acarya, Gadadhara Pandita, Candrasekhara Acarya, Murari Gupta, Vakresvara Pandita og mange flere. Nityananda Prabhu dukker op på dette tidspunkt og bliver en af Nimais nærmeste fæller.

Efter en tid beordrer Han nogle af Sine hengivne til at gå ud i Navadvipa og opfordre alle mennesker til at synge Krishnas navne. En af de kendteste hændelser her er omvendelsen af de to syndige brødre Jagai og Madhai, Navadvipas værste bøller, der er frygtet af alle, men ender med at blive store hengivne af Krishna ved Nimai og Nityanandas indflydelse.

Meget berømt er Nimais møde med Chand Kazi, den lokale muslimske administrator. Chand Kazi bliver så bekymret over udbredelsen af *sankirtana*-bevægelsen, at han forbyder den. Nimai lader Sig dog ikke standse, men organiserer en enorm *harinama* med tusinder af mennesker (Srila Prabhupada kaldte det Indiens første civile ulydighedskampagne og bemærkede, at det, som Gandhi gjorde, havde Caitanya Mahaprabhu allerede gjort 450 år tidligere). Chand Kazi gemmer sig af frygt for menneskemængden, men Nimai får ham lokket frem, og i den efterfølgende diskussion overbevises Chand Kazi om Nimais overjordiske identitet og garanterer, at *sankirtana*-bevægelsen ikke vil blive hindret af hverken ham eller nogle af hans efterkommere i fremtidige generationer (selv i det 20'ende århundrede under de store hindu/muslim-optøjer i Indien overholdt Chand Kazis efterkommere dette løfte).

Ved slutningen af denne periode er Nimais popularitet i Navadvipa umådelig, og hele byen er opslugt af *sankirtana*.

Sannyasa

Januar 1510: Til stor sorg for alle Navadvipas indbyggere beslutter Nimai sig 24 år gammel til at tage s*annyasa*, forsagelsens livsorden, for at kunne prædike *sankirtana*-bevægelsen uhindret. Sammen med en håndfuld hengivne rejser Han til nærliggende Katwa, hvor Han får håret raget af og bliver *sannyasa*-indviet af Kesava Bharati. Han opgiver navnet Nimai og kendes fremover som Sri Krishna Caitanya og Caitanya Mahaprabhu.

Med det samme efter initieringen begiver Han Sig sammen med Nityananda Prabhu, Mukunda Datta og Candrasekhara Acarya til Vrindavana. Eller det er i hvert fald planen. Men Nityananda snyder Ham og fører Ham i stedet til Santipura, hvor Advaita Acarya bor. Her mødes Caitanya Mahaprabhu igen med alle de hengivne fra Navadvipa og ser for sidste gang Sin moder (en *sannyasi* må normalt ikke se sin familie igen). På Sin moders anmodning går Han med til at gøre Jagannatha Puri i Orissa til Sin base, da der

er megen trafik imellem Navadvipa og Jagannatha Puri, og Sacidevi kan derved høre nyt om Ham.

Caitanya Mahaprabhu vandrer således sammen med fire hengivne til Jagannatha Puri. I Jagannatha Puri går Han som det første til det store Jagannatha-tempel, og da Han ser den store og smukke Jagannatha-Deitet, falder Han bevidstløs om i ekstase. Han bliver båret til Sarvabhauma Bhattacarya, Puris største *panditas*, hjem, og Sarvabhauma forsøger at få Ham til bevidsthed igen. Caitanya Mahaprabhu vågner dog først, da de andre hengivne, der kommer lidt senere, ankommer til Sarvabhaumas hus og begynder at synge Krishnas navne ind i Hans øre. Sarvabhauma Bhattacarya er nemlig ikke en *vaisnava*, men en upersonalist og Han kender ikke hemmeligheden bag Caitanya Mahaprabhus ekstase.

Men det kommer han snart til, for da Caitanya Mahaprabhu nogle dage senere går ind i en debat med Sarvabhauma Bhattacarya, ender denne med at blive en overbevist *vaisnava* og forkaster sine hidtidige upersonlige opfattelser.

Caitanyas rejser

Fra foråret 1510 til 1512: Caitanya Mahaprabhu er i to år på en 6-7.000 km lang vandring til Sydindien, hvor Han besøger hundredvis af templer og pilgrimssteder, møder tusinder af mennesker, gør dem til hengivne af Krishna og starter en veritabel religiøs renæssance ved at udbrede sang af Hare Krishna over hele det sydindiske kontinent. Han møder også den store hengivne Ramananda Raya, der fra da er en af Hans mest fortrolige hengivne. Han opholder Sig i det berømte tempel Sri Rangam i fire måneder (den dag i dag er der i Ranganatha-templet en lille Deitet af Jagannatha, der blev udskåret af Caitanya Mahaprabhu). Han initierer den store helgen Tukarama, der spreder *sankirtana*-bevægelsen over hele Maharastra. Han besøger Udupi, hjemsted for tilhængerne af Madhvacarya. Krishnadasa Kaviraja skriver i *Caitanya-caritamrta*, at på Sin rejse til Sydindien viste Caitanya Mahaprabhu for første gang Sin guddommelige kraft og indflydelse på en måde, som Han aldrig tidligere havde vist den.

1512: Caitanya Mahaprabhu vender tilbage til Jagannatha Puri og opholder Sig her de næste to år. Han tager del i *Ratha-yatra*-festivalen med alle Sine hengivne og oversvømmer Jagannatha Puri med uafbrudt *kirtana*. Puris konge, Maharaja Prataparudra, bliver Hans hengivne. Caitanya Mahaprabhu nægter dog at møde ham, for en *sannyasi* må ikke pleje omgang med konger, men efter mange hindringer lykkes det alligevel Kong Prataparudra at få et møde med Caitanya Mahaprabhu.

1513, sidst på året: Caitanya Mahaprabhu begiver Sig af sted til Vrindavana, men når ikke frem i dette første forsøg. Han vender i stedet tilbage til Jagannatha Puri, for Han bliver ledsaget af tusinder af mennesker og finder det ikke en passende måde at rejse til Vrindavana på. Rejsen er dog ikke spildt, for i landsbyen Ramakeli møder Han for første gang Rupa og Sanatana Gosvami, to brødre, der senere bliver de to ledende af de berømte seks Gosvamier.

1514: Caitanya Mahaprabhu rejser til Vrindavana, denne gang kun i selskab med én hengiven, Balabhadra Bhattacarya. Han går igennem Jharikanda-junglen, hvor Han får selv tigrene, elefanterne og alle de andre vilde dyr til at synge Krishnas navne, omfavne hinanden og danse i ekstase. Undervejs opholder Han Sig nogle dage i Benares, dog uden at gøre Sin indflydelse gældende her, for Benares er *mayavadiernes* højborg.

Caitanya Mahaprabhu opholder Sig herefter et års tid i Vrindavana. Han genopdager mange af de hellige steder, hvor Krishna havde Sine lege inklusive Radhas hellige sø Radhakunda. Hans ekstase er ubeskrivelig.

Januar 1516: Caitanya Mahaprabhu forlader Vrindavana og vandrer til Prayag (Allahabad) for at bade i Ganges under Kumbhamela. I Prayag møder Caitanya Mahaprabhu igen Rupa Gosvami og hans yngre bror Anupama og instruerer ham i ti dage i den Krishna-bevidste videnskab. Rupa Gosvami skriver senere *Bhakti-rasamrta-sindhu* (*Nectar of Devotion*) på grundlag af disse instruktioner.

Fra Prayag går Caitanya Mahaprabhu til Benares. Her sker to betydningsfulde ting. Caitanya Mahaprabhu mødes med Sanatana Gosvami for anden gang og instruerer ham uafbrudt i to måneder. Og Han mødes faktisk med *mayavadierne*, der efter en diskussion om betydningen af *Vedanta-sutra* overgiver sig sammen med deres leder, Prakasananda Sarasvati, til Caitanya Mahaprabhu og indrømmer, at ifølge *Vedanta Sutra* er den Absolutte Sandhed personlig.

De sidste år

April 1516: Caitanya Mahaprabhu vender tilbage til Jagannatha Puri, hvor han opholder Sig de næste 18 år.

1516-1522: Disse år præges af *sankirtana* i Jagannatha Puri. Caitanya Mahaprabhu er en meget offentlig skikkelse i Jagannatha Puri som den store åndelige personlighed og leder af alle *vaisnavaerne*. Nogle højdepunkter er Hans møde med Vallabhacarya, Haridasa Thakuras bortgang, Caitanya Mahaprabhus afstraffelse af Chota Haridasa mm.

På denne tid skulle Guru Nanak, grundlæggeren af sikh-religionen, også have truffet Caitanya Mahaprabhu.

1522-1534: Som årene går, bliver Caitanya Mahaprabhu mere og mere absorberet i ekstase og i Sit savn efter Krishna, og Han manifesterer udadtil, hvad der betegnes som transcendental vanvid. Disse sidste otte år trækker Han Sig helt tilbage og er det meste af tiden i Sit *gambhira*-rum. Han opholder Sig sammen med nogle få af de mest fortrolige hengivne, specielt Svarupa Damodara og Ramananda Raya, og taler om de mest fortrolige emner i Radha og Krishnas kærlighed. Han oplever og udviser ekstatiske symptomer, som ingen anden nogensinde har udvist, eller som nogensinde er beskrevet i Vedaerne.

Caitanya Mahaprabhu forlader denne verden i 1534 under et besøg i Tota-Gopinatha-templet, der ligger nogle kilometer fra Jagannatha Puri. Han bliver set gå ind i templet, men kommer aldrig ud igen og er intet sted at finde. Kun en gul stribe på Tota-Gopinatha angiver, at Han er trådt ind i denne Deitet. Men biografierne fortæller ikke meget om Caitanya Mahaprabhus bortgang, for det var for hårdt et emne at skrive om. Krishnadasa Kaviraja giver blot en antydning af Caitanya Mahaprabhus bortgang i *Caitanya-caritamrta*. ॐ

Dæmoner i hjertets rige

Af Dandaniti Devi Dasi

Krishnabogen og *Srimad-Bhagavatam* beskriver, hvorledes Krishna dræber en lang række dæmoner. I næsten hvert kapitel bliver mindst én dæmon dræbt. Giftige slanger, forklædte dæmoner i menneske- eller dyreskikkelse, skovbrande og andre naturkatastrofer dukker hele tiden op på siderne i disse ophøjede bøger. Disse historier kan undertiden virke ret voldsomme. Hvad er meningen med al den vold? Og hvorfor skal Krishna, der er Gud Selv, samt hans nærmeste venner og hengivne udsættes for den slags?

Krishna og Kesi-dæmonen

Vi kan forstå, at de er en del af Krishnas *lilaer* for at lære os om Hans suverænitet og herligheder. De viser også Krishnas position som den Absolutte Gode, for alle dæmonerne, der blev dræbt af Krishna, opnåede befrielse, og Putana, der prøvede at dræbe Krishna som spædbarn ved at give ham gift, fik en position som Krishnas mor i den åndelige verden. Derved kan vi forstå, at uanset, hvad Krishna gør, er det ultimativt godt. Man kan også meditere på, at hvis de, der tænker på Krishna med vrede og frygt, opnår så høj en position, hvad så med dem, der oprigtigt forsøger at blive Herrens rene hengivne.

Samtidig hjælper disse beretninger os til at blive bevidste om og frigjorte fra vore egne dæmoniske tendenser. Nedenfor er en liste over forskellige dæmoner, som Krishna dræbte. Listen stammer fra Bhaktivinoda Thakuras bog *Sri Caitanya Siksamrta*, hvor Bhaktivinoda Thakura samtidig forklarer, hvilke *anarthaer* (uønskede ting), de forskellige dæmoner repræsenterer. Der er også eksempler, hvor Krishna ikke direkte dræber dæmoner, men blot fjerner dæmoniske tendenser.

Med denne liste i hånden kan vi hver især se efter i vore egne hjerter, om der eventuelt skulle findes nogle dæmoner, vi gerne vil have Krishnas hjælp til at fjerne. Listen nævner kort hver dæmon og hvilken *anartha*, den repræsenterer. Der kan siges meget mere om hver enkelt historie eller *anartha*, og der vil sikkert også kunne findes andre fortolkninger, der kan afvige fra listen. Selve historierne findes som sagt i Krishnabogen og *Srimad-Bhagavatam*.

1. ***Putana*** – den falske *guru*.

2. ***Sakatasura*** **(vogndæmonen)** – byrden (vognlæsset) af gamle og nye dårlige vaner, sløvhed, ligegyldighed og fjant.

3. ***Trinavarta*** **(hvirvelvindsdæmonen)** – den falske stolthed, der kommer fra materiel lærdom, der leder til falske filosofier.

4. ***Nalakuvara*** **og** ***Manigriva***. Disse var ikke dæmoner, men to halvguder. De blev heller ikke dræbt af Krishna, men Han udfriede dem, efter at de var blevet forbandet til at stå som træer i Krishnas have. De to træer blev væltet af Krishna, da Han som spædbarn træk træmorteren efter sig. De repræsenterer arrogant stolthed og følelsen af opblæst prestige, der har rod i en galskab efter rigdom.

5. ***Vatsasura*** **(kalvedæmonen)** – en barnlig

mentalitet, der giver ophav til en form for grådighed, der resulterer i ondskabsfuldt drilleri.

6. *Bakasura* (storkedæmonen) – udspekuleret uoprigtighed, bedrag og falsk opførsel.

7. *Aghasura* (slangedæmonen) – grusomhed og vold.

8. *Brahma-vimohana-lila*. Herren Brahma er selvfølgelig ikke en dæmon. Men at han stjal kohyrdedrengene og kalvene fra Krishna, repræsenterer ikke desto mindre verdslige handlinger og spekulativ lærdom.

Krishna og Balarama dræber Dhenukasura

9. *Dhenukasura* (æseldæmonen) – grov materialistisk intelligens, uvidenhed om åndelig kundskab.

10. *Kaliya*-slangen – brutalitet og forræderi.

11. Skovbranden, der blev slukket – indbyrdes uoverensstemmelser blandt hengivne.

12. *Pralambasura* (dæmonen, der var forklædt som en kohyrdedreng) – lystne/begærlige tilbøjeligheder og ønske om personlig vinding og ære.

13. *Skovbrand nr. 2* – forstyrrelse af religiøse principper og omgang med religiøse personer, der i virkeligheden er ateistiske.

14. *Brahmanaerne, der udførte ofringer* – ligegyldighed over for Krishna på grund af ens egen status eller position i *varnasrama*.

15. *Overvindelsen af Indras stolthed* (i forbindelse med *Govardhana-pujaen* og Indras regnskyer over Vrindavana) – halvgudetilbedelse og tendensen til at tænke, at "Jeg er den største."

16. *Varunas tilfangetagelse af Nanda Maharaja* – at tro, at åndeligt liv kan forstærkes gennem indtagelse af rusmidler.

17. *Nanda Maharaja slugt af Vidyadhara* (en slange) – upersonalistisk opslugen af sandheden om Krishna-bevidsthed.

18. *Sankhachuda* (konkylie-dæmonen) – tilbøjelighed til at stræbe efter navn og berømmelse og ønske om sanselig nydelse under påskud af hengiven tjeneste.

19. *Aristasura* (tyredæmonen) – stolthed, der opstår af hengivenhed til falske religioner, der er opfundet af bedragere og medfører forsømmelse af hengiven tjeneste (*bhakti*).

20. *Kesi* (hestedæmonen) – følelsen af, at "Jeg er en stor hengiven og åndelig mester."

21. *Vyomasura* (dæmonen i luften) – at pleje omgang med tyve og andre slyngler og med folk, der fremstiller sig selv som *avataraer* (inkarnationer af Gud).

Lød nogle af dem bekendte? I det tilfælde kan vi få hjælp fra Bhaktivinoda Thakura, der i *Sri Caitanya Siksamrta* beskriver dette emne indgående.

Bhaktivinoda Thakura forklarer: "Den hengivne, der tilbeder det hellige navn, skal først bede til Herren om styrke til at kaste alle disse ugunstige tendenser bort og skal bede således dagligt foran Herren Hari. Ved at gøre dette vil den hengivnes hjerte gradvist blive renset. Sri Krishna har dræbt en række dæmoner, der kan åbenbare sig i hjertets rige, så for at tilintetgøre disse hindringer må en hengiven græde ydmygt foran Herren og indrømme sit nederlag, og da vil Herren fjerne alle besmittelser."

Næste gang vi læser eller hører disse historier, kan vi prøve at huske disse linier og bede Herren befri os for vore dæmoniske tilbøjeligheder. ॐ

Et stort skridt for menneskeheden

45 år efter: et tilbageblik på månelandingerne

Af Lalitanatha Dasa

”Et lille skridt for et menneske, men et gigantisk skridt for menneskeheden,” var Neil Armstrongs indstuderede kommentar, da han den 20’ende juli 1969 som det første menneske satte foden på Månen. Eller gjorde han? Det er i år 45 år siden, at amerikanerne skulle have været på Månen, men ikke desto mindre er vi fortsat mange, der er overbeviste om, at de aldrig var der. Lad os benytte os af lejligheden af de 45 år til at se på nogle af argumenterne derfor.

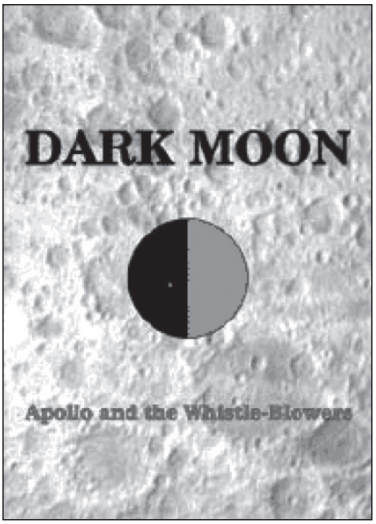

Dark Moon af Mary Bennett og David Percy

Grunden til, at jeg overhovedet beskæftiger mig med dette emne, er, at én af dem, der lige fra starten af ikke troede på månelandingen, var Srila Prabhupada, der gentagne gange chokerede bl.a. journalister ved offentligt at påstå, at amerikanerne ikke havde været på Månen. Da jeg først stiftede bekendtskab med Srila Prabhupada i 1982, accepterede jeg intuitivt, at han sikkert havde ret på en eller anden måde med hensyn til månelandingen, slet og ret fordi det var ham, der sagde det.

Nogle år senere faldt jeg over bogen *We Never Went to the Moon* af Bill Kaysing, en amerikansk ingeniør, der havde arbejdet inden for Apollo-projektet og temmelig overbevisende argumenterede for, at måneprojektet var et stort anlagt svindelnummer. Så i december 2000 fik jeg anledning til at dykke endnu dybere ned i månelandingsproblematikken, da min kone og jeg boede i en uges tid hos et midaldrende ægtepar, Niels og Åse Studstrup, ved Skals uden for Viborg. Om formiddagen på juleaftensdag sad vi og sludrede efter morgen-*prasadamen*. Niels fortalte om sit arbejde gennem mange år som flyinstruktør, og på et tidspunkt indskød Åse: ”Nu skal du da vel heller ikke til at fortælle dem om Månen …”

Jeg spidsede med det samme ører. ”Hvad for noget med Månen?”

Niels smilede skævt. ”Det er en bog, der handler om, at amerikanerne ikke var på Månen i 1969.”

”Virkelig. Må jeg se den?”

Niels gik ind i stuen og kom tilbage med en tyk bog på over 500 sider af to engelske forfattere, Mary Bennett og David Percy. Den var i blødt bind og grå farver med måneoverfladen projiceret ind på forsiden. Titlen *Dark Moon: Apollo and the Whistle-Blowers* stod med sort og rød tekst hen over midten. Spændende så den ud, og den næste time kiggede vi i den og diskuterede den.

”Kan den lånes?” spurgte jeg til sidst.

”Det kan da godt være, de har den på bibliotekerne,” svarede Niels.

”Nej, nej, jeg mener, kan din bog lånes?” sagde jeg.

”Åh ja, du må gerne låne den en par uger,” var det venlige svar efter et øjeblik tøven.

Dark Moon: Apollo and the Whistle-Blowers indeholder de grundigste argumenter imod månelandingerne. Lad os se på nogle af dem.

Sikke nogle billeder

Bogens første kapitel er viet til de fotografiske vidnesbyrd. Èn ting virker ret sikker: Billederne fra månelandingerne kan ikke være taget på Månen! Computeranalyser såvel som et skarpt øje kan hurtigt se, at skygger og lys skulle have

set helt anderledes ud, hvis billederne var blevet taget i naturligt sollys. Mange skygger er ikke parallelle, som alle skygger er det i naturlig solbelysning, og områder, der skulle have været mørke, er oplyste. Nogle billeder er taget fra vinkler, der er umulige under de påståede omstændigheder, og der er uoverensstemmelser imellem fotografier og fjernsynsbilleder af den samme ting eller begivenhed.

Et godt eksempel er det berømte billede af Buzz Aldrin, der står på månelandskabet med månehorisonten i baggrunden. Billedet skulle være taget af Neil Armstrong, hvis skikkelse spejler sig i Aldrins visir. En fejl ved dette billede er, at Aldrins front er oplyst, imens skyggerne viser, at Solen står bag ham skråt til højre. På et sådant modlysbillede skulle han have fremstået mørk i billedet. Han må altså have været belyst af en anden lyskilde end Solen, selv om astronauterne skulle have haft hverken blitz eller projektører med sig.

Billedet har en fejl mere. Her er det vigtigt at vide, at astronauterne havde deres kamaraer fastspændt på brystkassen. Alle deres billeder skulle altså være taget fra fotografens brysthøjde. Bemærk, hvordan den horisont, der afspejles i visiret, flugter med den virkelige horisont bag Aldrin. I virkeligheden skulle horisonten i visiret have været højere oppe, ligesom når et barn ser op på en voksen. Adspurgte fotospecialister har da også måttet indrømme, at dette billede umuligt kan være taget af Armstrong, der reflekteres i visiret.

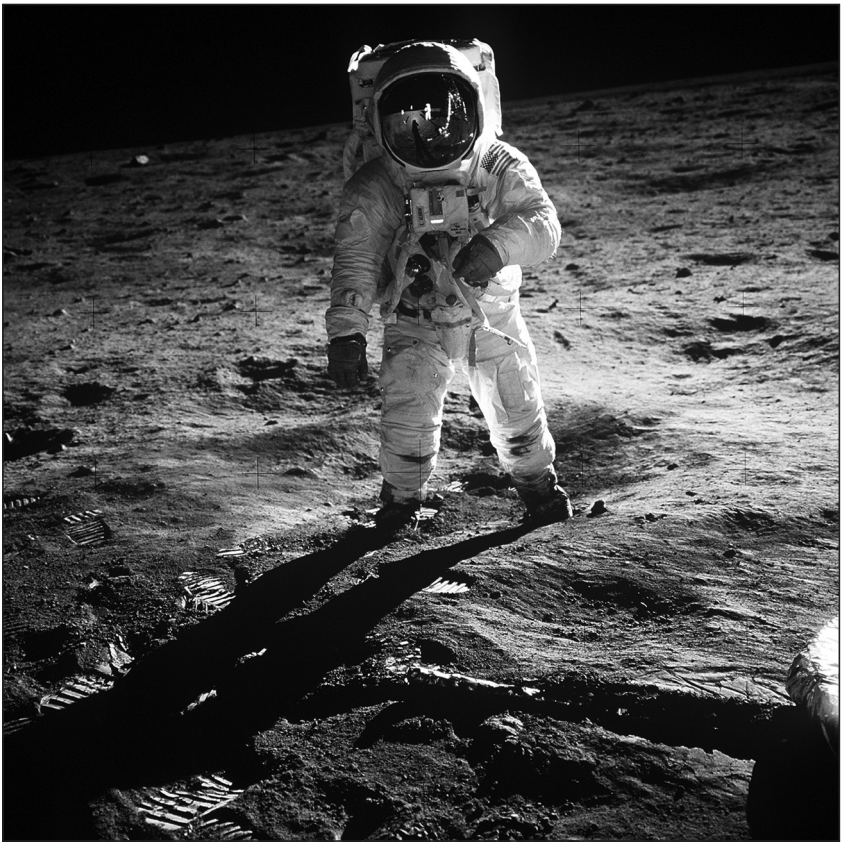

Påfaldende er det også, at ikke et eneste af månebillederne viser stjernerne. Det er underligt, da stjernerne set fra Månen er mindst dobbelt så klare som på Jorden og kan ses selv ved fuld dagslys på grund af Månens manglende atmosfære. Vi hørte også astronauterne tale om, hvor utrolig flot stjernehimlen var. Hvorfor tog de da ikke et eneste billede af den? NASA hævder, at billeder i det stærke sollys blev taget med meget kort blænde, hvorfor stjernerne ikke kan ses. Men blændeåbningen kan justeres, og på andre billeder ser man Jorden, der ikke er så meget klarere end stjernerne, så hvordan holder det

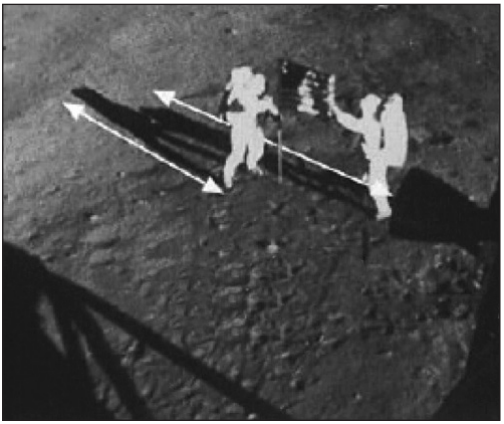

Et eksempel på månebillede, hvor skyggerne ikke er parallelle, som de skulle være det, hvis solen alene er lyskilden.

argument? Måske er forklaringen, at billederne ikke er taget på Månen, men i filmstudier på Jorden. Havde man brugt en kunstig stjernehimmel eller et stjernebillede fra Jorden som baggrund, ville en dygtig astronom have kunnet beregne sig frem til, at stedet ikke var på Månen.

Fra 120 grader plus til minus 80

Det er i det hele taget en fotografisk udfordring at skulle fotografere på Månen, hvis miljø er noget helt andet end det, vi kender til. I modsætning til Månen beskyttes Jorden af en tæt atmosfære, der både udligner temperaturforskelle og beskytter imod de mange former for stråling. På Månen svinger temperaturerne kraftigt imellem lys og skygge. Temperaturen i et solbelyst område når helt op på 120 plusgrader, imens temperaturerne i skyggerne ligger omkring minus 80 grader. Hvilke kamaraer og film kan holde til det?

Endvidere bombarderes måneoverfladen af stærk stråling som radioaktivitet, røntgenstråler og veritable partikelstorme, specielt fra Solen og specielt, når solpletterne er i udbrud. Det er de hvert ellevte år, og tilfældigvis var solpletterne på deres højeste, da Apollo-ekspeditionerne fandt sted. Hvorfor var billederne ikke det mindste tågede og grynede, som de bliver det her på Jorden ved strålepåvirkning?

Nogle vil måske tro, at grunden til, at filmene ikke blev ødelagt, er, at astronauterne havde specielt udviklede film og kamaraer med på månerejserne. Det var ikke tilfældet. Filmen var leveret af Kodak og adskilte sig ikke væsentligt fra almindelig kvalitetsfilm. Kameraerne var svenske Hasselblad og ud over nogle konstruktive ændringer såsom en manglende søger havde de heller ingen specielle beskyttelsesindkapslinger. Filmen og kamaraerne adskilte sig så lidt fra almindelige film og kameraer, at hverken Kodak eller Hasselblad nogensinde i deres reklamer har slået på, at deres produkter var med på Månen, hvilket også er påfaldende.

Rummet og Månens ugæstfrie stråler

Et tredje argument imod månerejserne er baggrundsstrålingen og dens påvirkning af mennesker og biologiske organismer i det hele taget. Jorden beskyttes af en tyk atmosfære, og uden for den egentlige atmosfære ligger de såkaldte Van Allen-bælter. Disse er magnetiske felter, der strækker sig op til 80.000 km over Jorden og fanger størstedelen af radioaktiviteten og andre partikler, der har retning mod Jorden. Dette bælte er særdeles radioaktivt, og jordiske organismer kan højst opholde sig dér en times tid uden at dø. Hvordan overlevede astronauterne rejsen igennem dette bælte, og hvordan overlevede de bagefter at være i en atmosfære, der ikke

havde et sådant beskyttende bælte? Hverken rumdragter eller rumfartøjer var beskyttet imod den stærke stråling.

Dette er en hindring, man den dag i dag ikke ser ud til at have overvundet. Russerne, der i

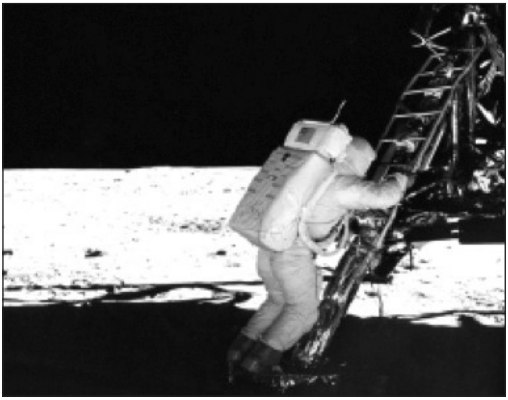

Buzz Aldrin kravler ned fra månelandingsfartøjet. Hvorfor er han oplyst, selv om han kravler ned i skyggesiden? Hvor er stjernerne?

1960'erne var amerikanerne langt overlegne i rummet, har officielt aldrig haft bemandede rumfartøjer uden for Van Allen-bælterne. Ifølge uofficielle kilder har de dog faktisk prøvet at sende en kosmonaut udenfor, og han døde kort efter sin hjemvenden til Jorden. Amerikanerne havde aldrig før Apollo-ekspeditionerne haft astronauter uden for disse bælter og heller ikke siden været i stand til det. Er det helt forkert at stille spørgsmålstegn ved, om de virkelig var det i forbindelse med månelandingerne?

Raketternes begrænsninger og mangler

Som et fjerde argument kan nævnes en række omstændigheder omkring raketterne og månelandingsfartøjerne. Hvorfor hvirvlede månelandingsfartøjet ved landingen ikke støv op, hvorfor dannede det ikke et krater under sig, og hvorfor smeltede det ikke støv og klipper på landingsstedet? Månelandingsfartøjets udstødningsflamme var omkring 1700 grader, og sten smelter ved 1000 grader. Hvorfor hørtes ikke en øredøvende torden, da landingsmodulet landede på eller lettede fra Månen? Raketmotorer er normalt ikke lydløse. Hvis amerikanerne havde en lydløs raketmotor i 1969, hvorfor bruger de den så ikke i dag?

Den amerikanske rumhistorie før Apollo-ekspeditionerne var præget af fiaskoer og katastrofer. Så skal der have været en periode med helt problemfrie Apollo-rejser til Månen, hvorefter det igen var hverdag med problemer og fiaskoer. Den første Apollo brød i brand på rampen og dræbte tre astronauter i 1967. I april 1968 slog den ubemandede Apollo 6 fejl og ramte ikke Jordens atmosfære rigtigt. Apollo 6 var den sidste test, før de bemandede rumflyvninger skulle starte. Ingen større ændringer skete imellem Apollo 6 og Apollo 7. Ikke desto mindre fik verden at vide, at Apollo 7 var fejlfri, og som det næste ligger den bemandede Apollo 8 og kredser om Månen. Var det virkelig muligt, at en så kompliceret teknologi kunne gå fra at være livsfarlig til total fejlfri på under to år uden nævneværdige teknologiske landvindinger? ॐ

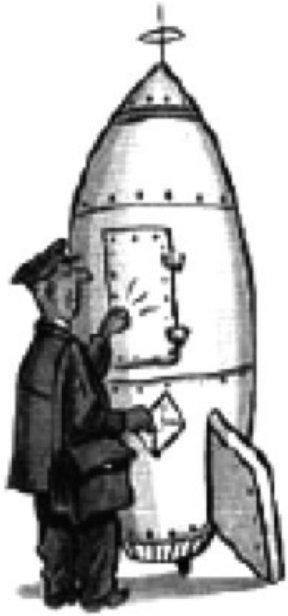

Nyt tempel i Finland

Det nye tempels hengivne

I begyndelsen af februar åbnede Hare Krishna i Finland et nyt tempel i Helsinki. De hengivne har i et år stået uden noget tempel, efter at de måtte opgive det sted, de havde haft i mange år i centrum af byen, så det var med stor glæde, at de kunne holde officiel åbning for deres nye tempel. Tempelpræsident Tapodivyam Prabhu mener selv, at stedet har været værd at vente på og er den bedste facilitet, de hidtil har haft i Finland. Det er også første gang, at ISKCON selv ejer det sted, hvor templet ligger.

Det nye tempel består af et stort hus på 800 kvm. beboelse plus et tilstødende hus på 200 kvm. Begge huse, der er bygget af træ i slutningen af 1800-tallet, har hidtil tilhørt Helsinki kommune og været anvendt til ældrepleje, skole og lignende offentlige funktioner. De to huse ligger i et parkområde, men er alligevel godt forbundet med offentlig transport og let at komme til.

Ved åbningsdagen den 4. februar var der 200 gæster, imens man forventer endnu flere til Gaura-purnima den 16. marts, hvor der vil være den helt store åbningsceremoni.

Læs mere på Hare Krishnas finske hjemmeside: www.krishna.fi. ॐ

Helsinkis nye tempel

Gaura-Nitai i Helsinki

Siddhier og mystiske kræfter

Af ukendt forfatter

Mystiske erfaringer og '*siddhier'* er populære. De fleste *yoga*- og meditationsgrupper taler om dem sammen med anden esoterisk snak som at hæve *kundalinien*, åbne *chakraer* og andet, ingen i virkeligheden har oplevet. På den ene side har vi new age-*guruer*, der taler om *siddhier* som noget meget letkøbt, noget lige så almindeligt som sand på stranden, og på den anden side har vi 'rationalister', der afviser *siddhier* fuldstændigt som ren fantasi.

Siddhier er virkelige, og videnskaben bag dem er overleveret igennem umindelige tider af *rishier* [vismænd] og bevaret i de vediske tekster. I virkeligheden er intet mystisk. Alt foregår ifølge naturlove. *Rishierne* forstod i kraft af deres udvidede bevidsthed, hvordan materie virker på lydens og sindets subtile planer. De forstod naturens absolutte love og ikke kun de overfladiske reaktioner, der finder sted, når man blander grove fysiske elementer.

Dog har sande transcendentalister ingen interesse i verdsligt materielt liv. Som sådan tillagde *rishierne* ikke materielle kræfter og fuldkommenheder større betydning. De var ikke interesserede i at skaffe sig rigdom, magt, berømmelse osv. Deres mål var meget større. Vi kan forestille os, hvor store *rishierne* og *yogiernes* åndelige oplevelser må have været for at kunne vende sig fra absolut materiel magt – beherskelse af naturens fundamentale love – og sidde alene i skoven fordybet i meditation. Det er den *brahmananda*, *paramananda* eller *yogananda*, der tales om i skrifterne – den åndelige lyksalighed, selvets medfødte natur.

Hvordan kan vi ellers forklare de utallige *yogier*, *jnanier*, *tapasvier*, *siddhaer* og *rishier*, der bor i Himalayas hellige områder højt oppe i bjergene i skove, der er dækket af sne. *Rishierne* er der selv nu og mediterer ved bredden af Ganges. Hvad holder dem dér i tilsyneladende fattigdom? Er de tåber, er de gale? Nej, tværtimod er det verden, der er gal, og vi er alle tåber, for vi løber efter sansenydelsens knuste glasskår, imens disse *rishier* tilbyder os den åndelige lyksaligheds diamanter.

En af de mange yogier

Men uanset, om vi er i byen eller i skoven, gør det egentlig ingen forskel. Inde i os selv må vi alle blive *rishier* og *sadhuer* – transcendentalister i betonjunglen. Bliv, hvor du er, og opnå livets mål, dette er *rishierne* og *Upanisadernes*

råd – *sthane sthitah sruti gatam tanu-van-manobhih*.

Jeg har set mange mennesker fra forskellige grupper arbejde med *siddhier*. Nogle af *siddhierne* er forbløffende, nogle er simpelthen fjollede. Alt fra at kunne hive chokoladestænger ud af sandet (en bestemt *sadhus* specialitet) til at kunne ændre tætheden i stof. Igennem forskellige meditationsprocesser udvides ens sind, og forståelsen af materie bliver meget større. Al materie bygger på lyd, så materie kan manipuleres igennem lyd. De, der bevidst har adgang til det æteriske og mentale plan, kan vide og gøre ting, vi anser for mystiske eller overnaturlige.

Skrifterne omtaler otte primære *siddhier* og ti sekundære. Sri Krishna bekræfter dette i *Srimad-Bhagavatam*:

siddhayo 'stadasa prokta
dharana yoga-para-gaih
tasam astau mat-pradhana
dasaiva guna-hetavah

"*Yoga*-systemets mestre har erklæret, at der er 18 slags mystisk fuldkommenhed og meditation, af hvilke otte er primære, for de står direkte under Mig, og ti er sekundære og udspringer af godhedens materielle kvalitet."

De primære siddhier

De otte primære *siddhier* er:

anima-siddhi – at kunne mindske sin krops størrelse til mindre end den mindste partikel. Med denne *siddhi* kan man trænge ind i sten eller ændre stoftætheden i sin krop og derved trænge ind i fast stof.

mahima-siddhi – at kunne øge sin krops størrelse og i sidste ende omslutte universet.

laghima-siddhi – at kunne gøre sin krop lettere end luften og flyve efter viljen. Med denne *siddhi* kan man rejse på Solens stråler og træde ind i solplaneten.

prapti-siddhi – at kunne manifestere en hvilken som helst genstand, man ønsker, i sin hånd. Denne *siddhi* fjerner de rumlige begrænsninger, der skiller to genstande fra hinanden.

prakamya-siddhi – at kunne få, hvad man ønsker.

isita-siddhi – at have kontrol over naturens subkræfter, hvorved man kan beherske forskellige energier og tilsyneladende trodse naturens love.

vasita-siddhi – at kunne få andre under sin kontrol.

kamavasayita-siddhi – at kunne opnå alt. Dette er den største af de otte og indeholder det meste fra de andre fuldkommenheder.

De sekundære fuldkommenheder

De ti sekundære fuldkommenheder er:

At være fri for sult og tørst. Derved afhænger man ikke længere af mad og vand for at kunne opretholde kroppen, men kan ernære sig udelukkende på *prana*, livsluft.

At kunne høre ting langt borte, hvorved man kan høre enhver samtale, der tales noget sted i verden.

At kunne se ting langt borte. Med denne udvikler man et mystisk syn, med hvilket man kan se enhver person og ethvert sted. Sanjaya, Vyasas discipel, brugte denne *siddhi* til at se og høre samtalen imellem Krishna og Arjuna (*Bhagavad-gita*) på Kuruksetras slagmark.

At rejse med sindets fart. Med denne *siddhi* kan man rejse store afstande på et øjeblik ved at tænke på bestemmelsesstedet.

At kunne antage en hvilken som helst skikkelse, man ønsker. Herved kan man ændre sin fysiske krop, som man vil.

At kunne træde ind i andres kroppe. Med denne fuldkommenhed kan man træde ind i andres kroppe og nyde igennem deres sanser. Da spøgelser ikke har fysiske sanser, tyr de ofte til dette for at tilfredsstille deres ønsker igennem andre.

At være herre over sit dødstidspunkt.

At være tilskuer til legene imellem halvguderne og de himmelske *apsara*-piger.

satya-sankalpa – komplet fuldbyrdelse af ens beslutsomhed. Hvad end man ønsker, vil ske.

satya-vak – at kunne udstede ordrer, der ikke kan hindres. Med denne fuldkommenhed er selve ens ord sandhed. Blot ved at sige noget,

sker det.

Ud over disse 18 er der yderligere fem mindre fuldkommenheder:

at kende fortid, nutid og fremtid.
at kunne tåle varme, kulde og andre dualiteter.
at kende andres sind.
at kunne hindre indflydelsen fra ild, vand, gift og våben.
at kunne forblive ubesejret.

De otte primære *siddhier* er af en meget højere orden end de øvrige og kræver streng disciplin for at kunne opnås. De er meget sjældne. Men for hver *siddhi* er der en refleksion, der lettere kan opnås. Disse mindre *siddhier* beskrives generelt i *Tantra-sastra* og involverer normalt *upasana* [tilbedelse] til bestemte guddomme, der åbenbarer deres form, når de er tilfredse med praktikanten eller *sadhakaen*. På denne måde kommer der naturligt mange *siddhier* på grund af bevidsthedens udvidelse igennem *mantra-upasana* og meditation.

Afhængigt af hvilken *deva*, man tilbeder, kommer resultatet hurtigt eller efter lang tid, og resultatet vil være midlertidigt eller varigt. Sigter man efter et lavt væsen som et spøgelse, kommer resultatet hurtigt, men vil være af minimal værdi. Er ens *upasana* derimod til en højere guddom, er resultatet mere vedvarende og betydningsfuldt, men kræver også mere tid at fuldbyrde. *Sadhakaens* mål afhænger generelt af hans betingethed af naturens kvaliteter. Dette beskrives af Krishna i *Bhagavad-gita*:

yajante sattvika devan
yaksa-raksamsi rajasah
pretan bhuta-ganams canye
yajante tamasa janah

”Mennesker i godhedens kvalitet tilbeder halvguderne. De, der er i lidenskabens kvalitet, tilbeder *yaksaerne* og *raksasaerne*. Og de, der er i uvidenhedens kvalitet, tilbeder spøgelser og ånder.“

Som man gør fremskridt i kvaliteterne [*gunaerne*], bliver tilbedelsen mere og mere ren. Når man omsider hæver sig over kvaliteterne igennem tilbedelse af Krishna, er tilbedelsen fuldstændig transcendental uden indflydelse fra den materielle natur.

De langvarige resultater af forskellige *upasanaer* beskrives også af Herren Krishna:

yanti deva-vrata devan
pitrn yanti pitri-vratah
bhutani yanti bhutejya
yanti mad-yajino ‘pi mam

”De, der tilbeder halvguderne, fødes blandt halvguderne. De, der tilbeder forfædrene, kommer til forfædrene (*pitriloka*). De, der tilbeder spøgelser og ånder, tager fødsel blandt sådanne væsener, og de, der tilbeder Mig, kommer til at leve sammen med Mig.“

Srila Prabhupada skriver i sin kommentar til dette vers:

”*Pisaca*- (spøgelses-) tilbedelse kaldes’sort kunst’ eller ’sort magi‘. Der er mange mennesker, der praktiserer denne sorte kunst, og de tror, det er åndeligt, men sådanne aktiviteter er fuldstændig materialistiske.“

Det bør bemærkes, at i dette vers fra *Bhagavad-gita* beskrives de første tre slags tilbedelse som et løfte (*vrata*). Tilbederen aflægger et løfte til genstanden for sin tilbedelse til gengæld for en materiel vinding. Men med hensyn til tilbedelse af Krishna siges det at være hengivenhed (*mad-yajinah*). Der er ingen forventning om gengæld fra de hengivne. Den sande *yogi*, der mediterer på *Paramatma* i sit hjerte, har intet ønske om verdslige mystiske fuldkommenheder. Hans tilbedelse er helt og aldeles uforfalsket uden anstrøg af ønske om materiel nydelse.

En anden kategori af *siddhi* involverer kontrol over genstanden for tilbedelse. Man behøver ikke direkte at have en *siddhi*, men fastholder kontrol over et væsen, der ved sin højere eksistens’ natur besidder naturlige kræfter. Dette forhold fastholdes igennem ens tilbedelse af dette væsen, der modtager næring fra tilbedelsen.

Yoga-sutraernes 3. kapitel beskriver endvidere følgende mindre *siddhier*:

Evnen til at forstå alle sprog inklusive dyrenes.
Kendskab til ens tidligere liv.
Viden om naturen af andre menneskers sind.
Evnen til at gøre sin krop usynlig.
Evnen til at gøre lydene fra ens krop uhørlige.
Evnen til at gøre alle lykkelige og glade.
Evnen til at besidde stor styrke.
Evnen til at finde skjulte ting.
Viden om de fjorten planetsystemer.
Viden om stjernernes opstilling.
Viden om stjernernes bevægelse.
Viden om kropslig anatomi.
Evnen til at forblive ubevægelig.
Evnen til se de himmelske væsener, der kaldes *siddhaer*.
Forståelse af bevidsthed.
Viden om sjælen.
Evnen til at gå på vand, torne og lignende ting.
Evnen til at omgive sig med en glans af lys.
Evnen til at være almægtig og alvidende.

Hvordan disse kræfter opnås, opsummeres af Patanjali:

"De mystiske fuldkommenheder kan tilegnes enten igennem fødsel, eliksir, recitation af *mantraer*, askese eller opnåelse af *samadhi*."

De vediske tekster beskriver 400.000 forskellige menneskearter, der eksisterer over hele universet (såsom *yaksa*, *raksasa*, *vanara* osv.). Mange af disse fødes med forskellige kræfter. Dette er *siddhi* ved fødsel. Ved at recitere visse *mantraer* og udføre askese udvides ens bevidsthed, og man udvikler overnaturlige evner. Og endelig får man kræfter igennem fuldstændig fordybelse i meditation, *samadhi*.

Alt dette afhænger af ens genstand for meditation. For eksempel får den, der mediterer på Solen, fuld viden om planetsystemerne, og den, der mediterer på forholdet imellem øret og æteren, får evnen til at høre alt.

Efter at have lyttet til disse tilsyneladende vidunderlige kræfter kommer Patanjali med en advarsel:

tad-dvairamyadipi
dosabijajaksaye kaivalyam

"Ved at opgive selv disse kræfter ødelægges frøet til det onde og befrielse følger." Dette er *yogiens* sidste prøve. Patanjali nævner også en sidste metode til at opnå disse fuldkommenheder på:

pratibhadva sarvam

"Alle disse kræfter kommer til den, hvis sind er spontant oplyst af renhed."

Selv uden at følge en mekanisk meditationsproces får man automatisk disse forskellige overnaturlige evner, hvis ens sind er rent igennem åndeligt fremskridt og ublandet hengivenhed til Gud. Herren Krishna bekræfter dette i *Bhagavad-gita* (6.47), hvor Han siger:

yoginam api sarvesam
mad-gatenantar-atmana
sraddhavan bhajate yo mam
sa me yuktatamo matah

"Blandt alle *yogier* er den, der med stor tro altid underkaster sig Mig, tænker på Mig i sig selv og yder Mig transcendental kærlighedstjeneste, mest fortroligt forenet med Mig i *yoga* og den største af dem alle. Det er Min mening."

Den største *yogi* er ikke den, der kunstigt har holdt sine sanser tilbage i mekaniske processer (såsom *asana*, *pranayama*, *pratyahara* osv.), men den, der naturligt har engageret alle sine sanser i Herrens hengivne tjeneste. Den hengivne, der har erfaret *bhakti-yogas* åndelige lyksalighed, har ingen interesse i verdslige fuldkommenheder og forbliver forankret i sit endelige mål om at opnå Krishnas lotusfødder. Det er den yderste fuldkommenhed, *samsiddhi*:

mam upetya punar janma
duhkhalayam asasvatam
napnuvanti mahatmanah
samsiddhim paramam gatah

"Efter at have opnået Mig vender de store sjæle (*mahatmaer*), der er *yogier* i hengivenhed, aldrig tilbage til denne midlertidige, lidelsesfyldte verden, for de har nået den højeste fuldkommenhed (*samsiddhi*)." ॐ

Herren Krishnas Køkken

Ved Dandaniti Devi Dasi

Bengalsk sak á la Yamuna

Sak (udtales 'sjak') oversættes normalt som spinat, men inkluderer egentlig alle grønne blade, der kan tilberedes som "spinat". Dette omfatter blandt andet toppen af rodfrugter, kålblade, grønkål og vinblade for ikke at glemme brændenælder og skvalderkål!

Retter med *sak* (bengalsk) eller *palak* (hindi) hører nok til de allermest populære i Indien. Ikke mindst *panir sak* eller *palak panir*, spinat med ost, står højt på listen.

Det er velkendt blandt *vaisnavaer,* at Herren Caitanya var særlig glad for *sak*, og det beskrives i *Caitanya-caritamrta*, at de hengivne altid serverede *sak* for Herren. Det nævnes, at Moder Saci ville tilberede 20 forskellige slags *sak* til Herren, og at Herren gav dem forskellige navne på Krishna: *Acyuta-sak* osv. Da Mahaprabhu gik gennem den enorme Jharikhanda-skov på sin rejse fra Jagannatha Puri til Vrindavana, samlede hans tjener forskellige slags grønne blade og rødder og med krydderier og olie tilberedte den mest velsmagende *sak* til Herren.

Ud af mange mulige varianter har jeg valgt at bringe en opskrift, som Yamuna Devi opsnappede fra kokken hos familien Bajoria i Calcutta under et besøg der med Srila Prabhupada. *Sak* med mandler er ikke en helt almindelig opskrift, men var kokkens innovation, da Hr. Bajoria kom hjem med kilovis af nyhøstede mandler fra sin residens i Bihar. Alternativt kan bruges jordnødder eller pistacienødder.

I Bengalen serveres *sak* sædvanligvis med ris, men kan også serveres med brød såsom *puri* eller *chapati*.

Spinat med mandler/badam sak

1¾ dl rå mandler (100 g)
5 dl varmt vand
3 spsk. ghee eller sesamolie
1 tsk. sennepsfrø
½ tsk. hel spidskommen
1/8 tsk. bukkehornsfr
1½ spsk. jaggery eller brunt rørsukker
½ spsk. fintrevet frisk ingefær
1 tsk. hakket grøn chili, uden frø
1 kg frisk spinat, vasket og groft hakket (570 g frossen spinat)
1 dl friskrevet kokosnød (35 g kokosmel)
1 tsk. salt
2 spsk. piskefløde
1/8 tsk. friskrevet muskatnød
smør og citronbåde til pynt

Tilberedning:

1. Sæt mandlerne i blød i varmt vand i 4 timer eller natten over. Hæld vandet fra og smut mandlerne. Vask dem i frisk vand og lad dem tørre i en si.

2. Varm ghee'en i en 5-liters gryde over middelvarme. Når ghee'en er varm, men ikke rygende, kommes de hele krydderier og sukkeret i. Steg, til frøene bliver en anelse mørkere og sukkeret karamelliserer. Tilsæt ingefær, chili, spinat, mandler, kokos og salt. Læg låg på, skru ned på lav varme og kog i 10 minutter. Tag låget af og vend spinaten rundt med to skeer, så de kogte blade på bunden skifter plads med dem på toppen. Tilsæt vand om nødvendigt og kog i ti minutter mere.

3. Hæld piskefløde og muskatnød i og varm retten igennem i 1-2 minutter. Server straks. Pynt hver tallerken med en klat smør og en citronbåd.

Kommentarer: Ved afprøvningen af denne ret brugte jeg cirka 500 g blandede friske brændenælder og skvalderkål, hvilket var en passende mængde. Jeg tilsatte desuden ¼ tsk. salt mere (havsalt). ॐ

Jeg vil gerne abonnere på "Nyt fra Hare Krishna".

Navn:.....
Adresse:.....
Email:.....

300 kr. pr. år (10 numre)
Denne indmeldelseskupón sendes til:
"Nyt fra Hare Krishna",
Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse

Templet i Mayapur tager form

Det store tempel i Sridhama Mayapur, ISKCON's verdenshovedkvarter i Vestbengalen, skyder frem i disse år. Srila Prabhupada ønskede at bygge et tempel, der kunne slå hele verden med forundring (*adbhuta mandir*), og hans disciple arbejder nu på at opfylde hans ønske. Der går sikkert fire-fem år, før Mayapurs Deiteter, Sri-Sri Radha-Madhava, kan flytte ind i Deres nye tempel, men som man kan se, står templets overordnede skelet klart, og der arbejdes lige nu på den store kuppel.

Opførelsen af dette tempel kommer kun til at ske ved fælles hjælp fra hengivne over hele verden. Derfor var alle besøgende i Mayapur i forbindelse med den årlige Gaura Purnima-festival en morgen forsamlet i gårdspladsen imellem det nuværende og det kommende tempel (se billede). Her blev det diskuteret, hvordan vi kommer videre og inspirerer den nødvendige støtte til projektet.

Man kan følge med i det løbende tempelprojekt på www.mayapur.com.